

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **R. B. pre zločin lúpeže** podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. októbra 2010 v Bratislave dovolanie obvineného R. B., podaného prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. M. S., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 3. novembra 2009, sp. zn. 1 To 121/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Čadci z 28. júla 2009, sp. zn. 2T 70/2006, bol obvinený R. B. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku, zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ rozsudku, z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a bode 3/ rozsudku, zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ dňa 12. apríla 2006 v čase okolo 13.00 hod. na M. námestí pred D. pristúpil k P. T., ktorému najprv vulgárne nadával a následne od tohto začal pýtať peniaze, keď mu však P. T. povedal, že mu žiadne peniaze nedá, tak vytiahol z vrečka nôž, ktorý držal v ruke a mieril ním P. T. na oblasť brucha, pričom tomuto povedal, že ak mu nedá peniaze, tak ho na mieste rozreže, ureže mu hlavu porozhadzuje ho po celom námestí, že už v minulosti niekomu odrezal hlavu a bol za to v base, na čo mu P. T. v obave z vyhrážok dal 1 000 Sk,

2/ dňa 28. apríla 2006 v čase okolo 21.00 hod. v herni V. sa stretol s P. T., ktorý od neho pýtal späť svoje peniaze, na čo reagoval tak, že P. T. povedal, aby išiel von, že ho

dobije, vyhrážal sa mu bitkou a napokon prišiel za ním do priestorov toaliet, kde sa P. T. vyhrážal, že ho zabije, pričom mu dával päste k tvári,

3/ dňa 15. mája 2006 v čase okolo 16.00 hod. na ulici M. spoločne s ďalšou nezistenou osobou oslovil J. C., nar. X., ktorého požiadal, aby s nimi išiel do parku na M., následne sa spoločne presunuli do parku, kde pristúpil k J. C., od ktorého začal pýtať peniaze, keď mu však C. povedal, že mu žiadne peniaze nedlží a žiadne peniaze nemá, tak ho začal udierať pästami do tváre, pričom následkom úderov spadol J. C. na zem, kde ho R. B. opakovane kopal do chrbta a ďalšia osoba ho kopala do hrudníka, potom keď J. C. upadol do bezvedomia, tak mu z náprsného vrecka košele zobrali čiernu koženú peňaženku s finančnou hotovosťou 4 000 Sk, čím mu spôsobili škodu v uvedenej sume a zároveň svojím konaním spôsobili J. C. zranenia: pomliaždenie hlavy v oboch temenných oblastiach, otras mozgu a pomliaždenie hrudníka s troma podkožnými krvnými výronmi a pásovými plošnými odreninami v oblasti chrbta, ktoré si vyžadujú práceneschopnosť v trvaní 10-14 dní.

Za to bol obvinenému R. B. uložený podľa § 188 ods. 2, § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného k náhrade škody, a to poškodenému P. T. v sume 33,19 € a poškodenej M. K. v sume 132,78 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený R. B., ktoré Krajský súd v Žiline uznesením z 3. novembra 2009, sp. zn. 1To 121/2009, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. M. S. dovolanie, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Má za to, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, pričom vytýkané pochybenie nebolo napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený uviedol, že obžaloba sa v posudzovanej veci dostala do dôkaznej núdze, nebola schopná jednoznačne preukázať, že v obžalobe uvedené skutky spáchal obvinený R. B. a že ich spáchal spôsobom uvedeným v obžalobe. Obžaloba sa dostala do situácie, kde naráža tvrdenie obvineného na tvrdenie poškodených, čo je neprípustné hodnotiť ako priamy dôkaz.

Vyslovil názor, že prvostupňový súd nevyhodnotil dôkazy správne a vôbec sa nevysporiadal s rozpormi v tvrdeniach jednotlivých svedkov. Dôkazy vyhodnocoval jednostranne a dôkazy svedčiace v prospech obvineného vyhodnotil úplne opačne a v jeho neprospech.

Dokazovanie nebolo zamerané na zistenie a preukázanie, resp. nepreukázanie relevantných skutočností, ale celé dokazovanie bolo jednostranne zamerané na preukázanie viny obvineného.

Namietal, že obhajoba žiadala o vyšetrovanie duševného stavu obvineného so zameraním na zodpovedanie otázky, či je vôbec trestne zodpovedný, no zo strany súdu tejto požiadavke nebolo vyhovené.

Ak súd po vykonaní všetkých dôkazov a po ich zhodnotení nemôže bezpečne konštatovať, ktorá z verzií zodpovedá objektívnej pravde, je na mieste aplikácia zásady „in dubio pro reo“.

Závažné porušenie práva na obhajobu vidí obhajoba v nevyhovení návrhom na vykonanie ďalších dôkazov.

Výšku uloženého trestu považuje obvinený za neprimeranú a neodôvodnenú.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok (správne má byť uznesenie) Krajského súdu v Žiline z 3. novembra 2009, sp. zn. 1To 121/2009, a rozsudok Okresného súdu v Čadci z 28. júla 2009, sp. zn. 2T 70/2006, vo výroku o vine a treste.

Podľa § 380 ods. 4 Tr. por., aby rozhodol o odložení výkonu trestu odňatia slobody až do rozhodnutia.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu v Čadci, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Čadci vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že nie sú splnené dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., prezentované odsúdeným. Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 3. novembra 2009, sp. zn. 1To 121/2009, možno považovať za zákonné a dôvodné. Nemožno skonštatovať ani procesné pochybenia súdov, porušenie práva na obhajobu a rovnako tak ani nesprávne právne posúdenie skutku, či odsúdeným namietanú výšku trestu. Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/) Tr. por., (v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Tento dôvod dovolania je daný len v prípade nesprávneho právneho posúdenia skutku, alebo v prípade iného nesprávneho posúdenia podľa hmotnoprávnych

ustanovení. S poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa nie je možné domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, alebo iného hodnotenia vykonaného dokazovania, než ako to urobili konajúce súdy. Tento dovolací dôvod pripúšťa len právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu.

Obvinený R. B. dovolaním namietal, že súdy oboch inštancií hodnotili dôkazy jednostranne a výlučne v jeho neprospech a nevysporiadali sa s rozpormi vo výpovediach svedkov. V dôvodoch dovolania vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov odvolacím súdom. Neopiera sa teda v dovolaní o právne námietky, ale má výlučne skutkové výhrady a výhrady voči postupu súdu pri hodnotení dôkazov. Dovolacie námietky dovolateľa vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto dovolací súd na ne nemohol prihliadať.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu, dovolateľ v dovolaní uviedol, že jeho právo na obhajobu bolo porušené tým, že neboli akceptované jeho návrhy na doplnenie dokazovania.

Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim dôvod dovolania, sa rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

V posudzovanej veci boli dané dôvody nutnej obhajoby, preto obvinenému bola súdom už v prípravnom konaní ustanovená obhajkyňa JUDr. A. M.. Obhajkyňa bola priebežne vyzozumená o všetkých úkonoch trestného konania, mala možnosť zúčastniť sa ich, čo aj využila a v konaní bola činná v zmysle ustanovenia § 44 Trestného poriadku. Dovolací súd nezistil žiadne porušenie ustanovení trestného poriadku garantujúcich práva obvineného na obhajobu.

Dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie je daný.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., preto dovolací súd bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. októbra 2010

JUDr. Milan Lipovský, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová